

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie obwinionej sędzi Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie

M. S.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2024 r.

wniosku obrońcy o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZB 31/22

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca obwinionej w piśmie z dnia 9 listopada 2022 r. sformułował wniosek o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy zarejestrowanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt I ZB 31/22, której przedmiotem jest wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Tomasza Demendeckiego.

Obrońca wskazał, że we wskazanym wyżej wniosku o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności zostały powołane okoliczności dotyczące powołania T. D. na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, koncentrujące się wokół kwestii związanych z udziałem w tej procedurze Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej z zastosowaniem art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej

Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269 oraz z 2023 r. poz. 1615, zwanej dalej „u.k.r.s.”). Okoliczności te, zdaniem obrońcy, wprost i bezpośrednio dotyczą również SSN Krzysztofa Wesołowskiego. W tej sytuacji, z punktu widzenia strony postępowania, zachodzi poważne niebezpieczeństwo, że ocena wpływu sposobu powołania SSN Tomasza Demendeckiego będzie nieobiektywna lub stronnicza. Nie sposób bowiem oczekiwać, że SSN Krzysztof Wesołowski będzie mógł dokonać rzetelnej i kompetentnej oceny uchybień popełnionych przy procedurze nominacyjnej w odniesieniu do SSN Tomasza Demendeckiego, w sytuacji, gdy sam jest bezpośrednim beneficjentem kwestionowanej w tym wniosku procedury.

Jednocześnie obrońca zaznaczył, że nie wskazuje jako postawy wyłączenia SSN Krzysztofa Wesołowskiego wadliwości jego powołania na to stanowisko z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej z zastosowaniem art. 9a u.k.r.s.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Nieuzasadnione są wątpliwości obrońcy co do bezstronności SSN Krzysztofa Wesołowskiego, których źródeł obrońca upatruje w jego powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w tej samej procedurze, w jakiej na stanowisko sędziowskie został powołany SSN Tomasz Demendecki, objęty postępowaniem o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) – zwanej dalej u.SN, dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego (lub sędziego delegowanego) wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. W postanowieniu z dnia 28 grudnia 2023 r., sygn. akt III CB 55/23, Sąd Najwyższy wskazał, że przez okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego na tle art. 29 § 5 u.SN należy rozumieć nie okoliczności o charakterze generalnym, odwołujące się do systemowych rozwiązań procesu powoływania sędziów (a zatem w istocie

okoliczności dotyczące sposobu ich powołania), lecz indywidualne okoliczności powołania, odnoszące się do konkretnego sędziego objętego wnioskiem o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt III CB 18/24). Z kolei w postanowieniu z dnia 23 maja 2023 r., sygn. akt III PUB 1/23, Sąd Najwyższy stwierdził, że przedmiotem badania w trybie art. 29 § 5 u.SN jest dochowanie „wymogów” (standardu) niezawisłości i bezstronności w kontekście konkretnej sprawy w tym sensie, iż ewentualne deficyty niezawisłości i bezstronności mogą oddziaływać na wynik tej sprawy. Ścisły związek badania z konkretną sprawą potwierdza to, że powinno ono uwzględniać okoliczności dotyczące uprawnionego oraz charakteru sprawy. (...) przez okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego na tle art. 29 § 5 u.SN należy rozumieć nie okoliczności o charakterze generalnym, odwołujące się do systemowych rozwiązań procesu powoływania sędziów (a zatem w istocie okoliczności dotyczące sposobu ich powołania), lecz indywidualne okoliczności powołania, odnoszące się do konkretnego sędziego objętego wnioskiem o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności.

W kontekście tak trafnie określonego przedmiotu postępowania w trybie art. 29 § 5 u.SN, który z powodów konstytucyjnych nie może obejmować oceny samego faktu powołania przez określony organ w określonej procedurze w kontekście cech bezstronności i niezależności, nie ulega wątpliwości, że w istocie w praktyce bardzo trudno będzie znaleźć sytuację, w której kilku sędziów będą dotyczyły te same okoliczności faktyczne związane z powołaniem, czy też postępowanie po powołaniu. Kryteria przewidziane w art. 29 § 5 u.SN są ściśle zindywidualizowane. W tym stanie rzeczy należy wskazać, że sytuacja poszczególnych sędziów rozumiana jako konkretne okoliczności towarzyszące procesowi nominacji oraz wpływ tych okoliczności na niezawisłość sędziego w danej sprawie – ma charakter szczególny i jest różna o ile dotyczy różnych sędziów. Sam fakt otrzymania nominacji po wniosku Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym z zastosowaniem art. 9a u.k.r.s. nie powoduje orzekania w takiej samej jak własna sytuacji faktycznej, gdyż fakt ten pozostaje poza zakresem oceny dopuszczalnych w postępowaniu w trybie art. 29 § 5 u.SN.

Nie można zatem uznać, aby okoliczności badane w sprawie testu niezawisłości i bezstronności dotyczące SSN Tomasza Demendeckiego, dotyczyły w równym stopniu SSN Krzysztofa Wesołowskiego, z natury rzeczy nie mogą to być bowiem (w świetle zaprezentowanej wyżej wykładni art. 29 § 5 u.SN) okoliczności tożsame. Oczywiste jest przy tym, że rozstrzygnięcie w sprawie o sygn. akt I ZB 31/22 nie będzie dotyczyło SSN Krzysztofa Wesołowskiego.

Konkludując, należy stwierdzić, że wniosek obrońcy o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego pozbawiony jest merytorycznych podstaw i dlatego Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ms]